

EEN BOEK

MET BIJDRAGEN VAN

VRIENDEN EN FAMILIE

VANWEGE HET HEUGELIJKE FEIT DAT

GEURT

DIKKER HUPKES

60 JAAR

WORDT OP 7 DECEMBER 2006

**Met liefde verzameld en gebundeld in november 2006
door de kinderen van Geurt en Marleen Dikker Hupkes.**

INHOUDSOPGAVE

	<i>pagina</i>
Tante Lien	3
Joke Dikker Hupkes	4
Debby & Dick van Bruchem	6
Evert & Elly Dikker Hupkes	8
John Muller	10
Emilie Dikker Hupkes	12
Jasper Dikker Hupkes	13
Harm, Marjolijn, Ellen & Karin Smith-Franke	14
Jack & Kath Bolt	16
Mirjam Prins	18
Ina Esmeijer	20
Doug & Katy Collins	21
Hans & Yvonne Dikker Hupkes	22
Frans & Anneke Wolkenvelt	24
Jeroen Dikker Hupkes	25
Peter & Zoe Roeder	28
Henk Dikker Hupkes	30
Aster Dikker Hupkes	32
Frans & Sascha Wolkenvelt	32
Ursula, Edna, Aldriana, Luz & Theo	33
Myrna Knol	34
Laura van Rossum du Chattel	35
Akke & Robert Knape-De Boer	36
Maaza Dikker Hupkes	38
Heidy Dikker Hupkes	40
Marrit Gernaat	41
Guy Eills	42
Willem Dikker Hupkes	43
Joost Dikker Hupkes	44

Baarn, 1 november 2006

Beste fenet,

Van harte gefeliciteerd
met je verjaardag en het
bereiken van het levensjaar.
Hop veel komende jaren
toegevoerd samen met
maklees en kinderen.

Mus ~~hacht~~
groot
Tante Lien

DOKTERS VAN DE WERELD
Rijswijkstraat 141 - 1062 ES Amsterdam
www.doktersvandewereld.org

Een praatje bij het plaatje (familie foto nog zonder Wim...)

Het is echt waar dat Geurt heel snel geboren is en dat wij (Joke 8 jaar, Evert 6, Emilie 3 en Hans 2) in het bad waren toen Papa en Mama wegreden naar Apeldoorn. En we zaten nog in het bad toen we hoorden dat we er een broertje bij hadden ! Ik weet nog heel goed dat iemand ons dat kwam zeggen... Een snelle jongen dus ! Tante Bat van de Hezenberg vond hem een bijzonder kind en zei dat hij het ver zou schoppen..

Later bleek hij heel handig te zijn, tot groot plezier van mama, die hem altijd riep als er moeilijke dingen in de keuken waren; Geurt wist het altijd op te lossen !

Verder kon hij goed voor zichzelf zorgen; zoals blijkt uit zijn kreet " ik kom te kort !! "

Tja, wat kun je verder vertellen aan vrouw en kinderen en aanhang. Alles is waarschijnlijk al bekend; maar bij dit soort gebeurtenissen is het altijd weer leuk om het nog eens te vertellen. Geurt ging duidelijk zijn eigen gang; we hadden ook toen al waarden en normen in huis; één daarvan was: op tijd thuis om samen te eten, een en ander te vertellen aan elkaar en uit de kinderbijbel te lezen.

Op een mooie winterdag met ijs waren we niet compleet; Geurt was er niet... Niemand wist geloof ik waar hij was; meneer was weer eens zijn eigen weg gegaan. Eerst wachtten we, maar er was geen Geurt te bekennen. Ik weet nog dat ik bang werd; want het zat er in dat hij lekker was gaan schaatsen en ik zag al visioenen van Geurt in het water... Na een hele tijd kwam hij ongedeerd thuis; hij had inderdaad geschaatst in het Apeldoorn Dierens kanaal en heel ver ! Ik weet niet meer wat er allemaal gezegd werd, wel dat we de lieve Heer die avond heel erg bedankt hebben voor zijn goede thuiskomst !

Als puber was jij ook niet mis. Geurt had veel vrienden en vriendinnetjes, sommigen deelde hij volgens mij met zijn broers, maar daar weet ik niet zoveel van, want toen was ik het huis al uit. Wel herinner ik me dat hij dol was op popmuziek (als die term toen al bestond; in ieder geval had hij niets met klassieke muziek)

Een laatste anekdote is er een van Geurt en mij toen we op een gegeven moment allebei in Amsterdam woonden en werkten. Ik zat in mijn eerste baan en werkte in Bos en Lommer met moeilijke kinderen en Geurt deed stage bij Shel (hoe schrijf je dat?) Het was begin December Het was bloedstollend koud weer en we zouden met Geurts auto(kever?) naar Loenen gaan om daar gezellig Sinterklaas te vieren. Het was vreselijk koud, we hadden geen verwarming in de auto en Geurt moest er regelmatig uit om de ruiten vorstvrij te maken... Het was al een lange route, maar tot overmaat van ramp maakte ik hem nog langer omdat ik een pakje zou overhandigen voor iemand die Sinterklaas vierde bij zijn vader die ergens in de Achterhoek woonde(en die iemand vond ik wel leuk en Geurt houd van iets spannends...) Eind goed, al goed, en we hadden nog een mooie Sinterklaas avond !

Tot slot wil ik nog zeggen dat ik het heel fijn vond om bij jullie in Senegal geweest te zijn; dank en wie weet doet zich nog eens iets voor

Het ga je goed samen met Marleen en de kinderen.

*Liefs,
Joke*

Ik heb Geurt leren kennen op de HTS in Arnhem in 1966 en toen feesten we volop maar zijn daar foto's van en waar zijn die dan wel? Dus vele dozen, albums en plastic zakken doorgegraven en de buit was niet groot. Maar toch wat gevonden!

Op die leeftijd van rond de 20 is een auto je grootste wens, ook van Geurt en zijn eerste 2 karren heb ik nog op de plaat:

Zijn 1e een Eend met wiel op de motorkap, een hele stoere dus, gefotografeerd vanuit de slaapkamer van Frits Lorenz (Nijmegen). Frits had de witte Mini welke ook in de hoek nog is terug te zien. De foto is genomen in juli 1966. De aankoopprijs van de Eend was geloof ik 75 gulden.

Zijn 2e een VW Kever uit 1952 met royaal 300.000 km op de teller. Gekocht in 1967 voor 150 gulden. (zou nu 15.000,= Euro opbrengen!). De foto is genomen in december 1968 in Nijmegen toen ik de Kever van Geurt had gekocht (125,= gulden, dat is nog eens een afschrijving). Ik had het plan hem weer op te knappen, want de staat was inmiddels erbarmelijk geworden

Op de volgende Kever foto ben ik druk bezig met de restauratie. Het dak en achterklep zijn al "perfekt". Schuren, met de kwast opschilderen, en alles gewoon op straat. Onder het spatbord kwam een enorm doorgeroest stuk binnenspatbord te voorschijn. Geen nood, plaatje aluminium een beetje in de vorm geklopt en "er over heen gepopnageld". Daarna alles afgekit met Bitac (een dikke smeerbare teer). Deze foto is van maart 1969. Toen de Kever klaar was, was het een plaatje. Ik heb er weer 2 jaar mee gereden, zo'n 40.000 km. Daarna weer doorverkocht aan Gé Cloosterman voor 100,= gulden. Geurt kent Gé ook.

In die tijd hadden we op de HTS een bloeiende studenten vereniging: MITESA. Een schitterend Societeit op de Korenmarkt in Arnhem waar alle gejatte trofeëen werden opgeslagen. Het bier was daar best en gelalt werd er volop. Op de foto Geurt met mede studenten. Het bord bovenin is een der trofeëen. Deze foto is genomen in september 1967. In 1968 moesten we de Societeit uit. Het was een oud pakhuis en was verkocht aan de lokale horeca die met de Korenmarkt andere plannen had en daar pasten wij niet in. Wij zaten op de 3e verdieping van het pand. Als afsluiting van ons jarenlang plezier aldaar vonden wij dat een “slotakkoord” op zijn plaats was. De piano die we daar hadden staan werd van 3 hoog uit de pakhuisdeuren geduwd en sloeg zijn laatste akkoord op de keien van de Korenmarkt. Er waren geen doden.

En zo werden we langzamerhand wat braver. We gingen werken en kregen vriendinnen. We gingen zelfs trouwen. Geurt was getrouwd met Marleen en kwam bij ons (Debby en Dick) op de trouwpartij in kasteel Doornenburg – 6 april 1973. Marleen was in verwachting van het eerste jongetje. Volgens mij was dat Joost. Geurt bespreekt hier de olie prijzen met Frits Lorenz van de concurrent (BP). Helaas is Frits in februari 2006 overleden.

Welnu nazaten van Geurt en Marleen, ik hoop dat jullie met de photographien wat aankunnen. Ik ben benieuwd naar het resultaat.

Nog een hele leuke dag op 7 december en nog maar lang genieten van jullie ouwe lui!

Groeten

Debby en Dick van Bruchem

De ene broer is de andere niet

Geurt zal voor eeuwig in de herinnering blijven voortleven als het broertje met de legendarische uitspraak "ik kom tekort".

Hij slaakte deze kreet bij voorkeur aan de avonddis, wanneer het vlees door onze moeder bijna mathematisch uitgekiend en uiterst gewetensvol over de borden van de kinderen verdeeld werd. Dankzij de lankmoedigheid en het inlevingsvermogen van zijn broers en zusters, werd deze assertieve opstelling gedoogd, zodat hij inderdaad nooit iets tekort is gekomen.

Zelfs als baby kreeg Geurt, 1 jaar oud, in Juffrouw Hermien, zijn persoonlijke verzorgster, al extra aandacht.

In de barre winter van 1950 wist hij op zijn 4^e verjaardag zich te verzekeren van de exclusieve aandacht en zorg van Ceese en Gerda.

Bij de picknick op een warme meidag in 1951 in het Loenense Bos, wist hij zijn dorst al handig te lessen.

Bij de traditionele gezinsfoto van 1954 probeert hij als broekie, staande als een generaal, al een prominente plek in de pikorde te veroveren.

Mede door de deskundige bruidsjonkers Chris & Hans, werd de huwelijksdag een gezellige happening. Vooral dankzij Marleen's intrede in Geurt's leven, werd hij deskundig en definitief verlost van zijn angsten om ooit nog tekort te komen.

Marleen verdient alleen al daarvoor, nog afgezien van haar liefdevolle moederrol in het gezin, naar onze mening een standbeeld. Wij hopen van harte dat haar 5 kinderen daarvoor in Marrakech het initiatief zullen nemen en de voorbereidingen daartoe zullen opstarten. Maar voorlopig is natuurlijk eerst Geurt aan de beurt om uitgebreid in het zonnetje gezet te worden met zijn 60^e verjaardag. En dat doen we hierbij graag. Van harte proficiat met de viering van dit kroonjaar met het hele gezin en nog vele goede en gelukkige jaren samen toegewenst!

Graag willen we middels dit toepasselijke gedicht een toast op je uitbrengen!

**Opgedragen aan Geurt Dikker Hupkes
Ter gelegenheid van de viering van zijn 60^e verjaardag
op onze 43^e trouwdag 7 december 2006.**

IK DRINK OP DE MENSEN *

Ik drink op de mensen
Die bergen verzetten
Die door blijven gaan met hun kop in de wind
Ik drink op de mensen
Die risico's nemen
Die blijven geloven
Met het geloof van een kind.

Ik drink op de mensen
Die dingen beginnen
Waar niemand van weet wat de afloop zal zijn
Ik drink op de mensen
Van wagen en winnen
Die niet willen weten van water in wijn.

Ik drink op de mensen
Die blijven vertrouwen
Die van tevoren niet vragen
"voor hoeveel" en "waarom"
Ik drink op de mensen
Die door blijven douwen,
van doe het maar wel
en kijk maar niet om.

Ik drink op het beste
Van vandaag en van morgen
Ik drink op het mooiste waar ik van hou.
Ik drink op het maximum wat er nog in zit
In vandaag en in morgen
In mij en in jou !

Proost en van harte gelukgewenst,
Evert & Elly Dikker Hupkes
"de Huttenkamp" Loenen Veluwe, november 2006

* Uit de bundel: "Er is nog zoveel niet gezegd" van Paul van Vliet

Een vakantie in Zwitserland.

Een van de meest bijzondere herinneringen die ik aan Geurt heb is een vakantiereisje naar Zwitserland.

Ik zat al meer dan tien jaar op zee en had alle werelddelen al bezocht, was echter nog nooit in de bergen geweest. Het plan werd opgevat dat we met z'n vieren een weekje naar Morel in een chalet van een neef en nicht zouden gaan bivakkeren. Zo gezegd, zo gedaan.

17 oktober 1977 behaalde John "eindelijk" zijn diploma 2^e Stuurman G.H.V., dit werd s'avonds met de nodige drank gevierd, edoch de volgende morgen zouden we rond 6 uur vertrekken zodat we voor het donker in Morel zouden arriveren. De auto werd volgeladen met tassen, tassen en nog eens tassen. Daar ik niet zo'n held was in autorijden zou Geurt de stukken in de bergen voor zijn rekening nemen, nou dat heb ik geweten.

We zouden als laatste stukje het traject Kandersteg-Goppenstein met de autotrein nemen maar moesten daar wel de kleine weggetjes omhoog en omlaag. Geurt als een volleerde Schumacher achter het stuur met Ineke ernaast want die vond dat alles "hartstikke gaaf", John en Marleen als twee bange vogeltjes achterin. Zoveel mogelijk langs de kant rijden, laat afremmen en al zulk soort dingen. Het gezicht van Geurt begon steeds meer en meer te glunderen en vond het prachtig. Als een volleerd autocoureur reed hij omhoog en omlaag.

Wat was ik blij dat we eindelijk weer beneden waren.

Het was een gebeurtenis die mij mijn hele leven is bijgebleven en moest er steeds aan denken toen ik later met Ineke en de kinderen zelf door de bergen reed en zelfs het stukje naar de autotrein gereden heb.

Het is nu bijna dertig jaar geleden maar dat gezicht van Geurt zal ik nooit van mijn leven meer vergeten. Ik hoop dat jij je ook nog hier iets van kan herinneren, zoniet dan bijgaand nog wat foto's en zelfs het autotreinkaartje van de terugweg.

Geurt, hartelijk gefeliciteerd met je zestigste verjaardag en wens je nog vele jaren in goede gezondheid met Marleen en de kinderen toe, ook namens Tera.

John Muller
Westenschouwen
December 2006.

Autokasse 1
 Gültig 1 Tag
 1 Auto und Mitreisende
 •
 1 Wohnwagen
 •
 1 Anhänger mit Beol
Goppenstein
Kandersteg
 Fr 26.—
 inkl. Versicherung
05047

LEITFELDBAHNEN AG
 MÖRLE-RIEDERALE
 8000 - G.M.
 Einfach 2 Tage
 4617

7 december 1946

7 december 2006

Geurt 60 jaar

zomer 1950
eens was ik de bruid
en jij mijn bruidegom.

1951 met broertje Henkie
en nakomelingen van Dofje.

In die 60 jaren is je leven verrijkt met Marleen, 5 bloedjes
van kinderen en hun partners en niet te vergeten: heel
wat levenservaring.

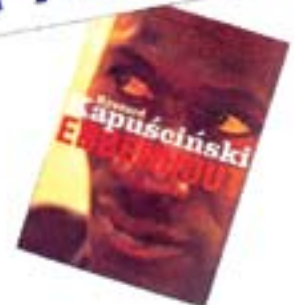
Het lijkt dat je je energie in te Chateland niet voldoende
kwijt kan. Wat blijft is de....

Onverbiddelijke drang naar Afrika

Lieve Geurt, nog vele jaren erbij
gewenst in goede gezondheid.

Van harte! liefs,

Emilie.

Geurt, George, papa, pap, pa, mijn lieve vader,

Daar zitten we dan in Marrakesh met de hele familie bij elkaar. En zo wil het toeval dat ik wederom, net zoals tien, twintig, en dertig jaar geleden, aanwezig mag zijn bij het bereiken van een van jouw verjaardagsmijlpalen namelijk je 60ste verjaardag. Van harte gefeliciteerd!! You made it! Finally reached retirement age.

De bewandelde route was die van “a life less ordinary”. Na bij de Shell begonnen te zijn en een aantal jaren in Noord Brabant gewoond te hebben, met lieve vrouw en drie prachtige zoons op sleeptouw, naar Engeland om daar aan een lange en gevarieerde internationale loopbaan te beginnen. Elke drie jaar werd het een andere land: PNG, terug naar NL, terug naar Engeland, Ethiopië, om daarna, alweer twee dochters rijker, naar Senegal te vertrekken, om te eindigen waar het begon: in Engeland.

Marleen en de kinderen sjokte (in het begin) achter jou aan van hot naar her en wonderbaarlijk genoeg zijn wij er allemaal redelijk ongehavend vanaf gekomen. Ik heb alle locaties en nieuwe avonturen altijd initieel spannend maar uiteindelijk leerzame en leuke ervaringen gevonden. Zo hebben mama en jij ons voorzien van een uitdagende maar ook rijke jeugd. Hierbij denk ik aan het eigenhandig moeten aanleren van Engels als vierjaar-oud ventje in schooluniformpje in West Byfleet, het op een erg ongewone ingewikkelde manier mijn veters van jouw leren strikken in Haslemere (ik doe het nog steeds op jouw manier...), het zien van een full solar eclipse in het altijd zonnige Port Moresby, daar natuurlijk prachtig volledig ge-sunblockt gezeild over het koraalrif begeleid door dolfijnen, en, deze keer met veel voorbereiding en les van mama, het weer volledig opnieuw moeten leren van Nederlands.

Hoewel het soms moeilijk was, waren er heel veel leuke momenten. De typische streken van pa. Wie herinnert zich niet voorop de Highway gestaan te hebben om Geurt te helpen bij het inschatten of de mast van de boot wel of niet de brug zou raken. Of het op je blote voeten naar de hek achterin de tuin moeten rennen bij eerste sneeuwval omdat dit bevorderlijk zou zijn voor je bloedsomloop en dat je er eelt van op je voeten zou krijgen.

Jouw internationale reisgeest is iets dat ik van jou meegekregen heb en zodoende ben jij ook de enige die op bezoek is geweest bij alle verschillende huizen waar ik sinds het verlaten van Nederland gewoond heb! Tijdens deze bezoeken hebben wij elkaar beter leren kennen en zie ik dat de rollen omgedraaid zijn, vroeger begreep ik jouw ge-ren niet maar nu doe ik hetzelfde. Zo hoop ik nu dat je wat meer de tijd neemt om te genieten van je familie en vrienden en alles te doen waar je vroeger niet aan toe kwam. En natuurlijk verwacht ik dat jij je track-record hoog houdt en je te zien in het volgende huisje die ik zal betrekken.

Heel veel liefs,
Jasper

Wat kunnen wij over Geurt vertellen?

Toen wij hem voor het eerst zagen reed hij in een blauwe SIMCA 1100 heen en weer van Willemstad naar Rotterdam, steeds op vaste tijden en nooit te laat. Er werd gezegd, dat hij bij SHELL werkte en daarnaast nog studeerde aan de ERASMUS Universiteit. In die beginperiode in Willemstad (NB) hadden we nog geen contact, maar als Marleen voorbij wandelde met haar rattenkopje was ons al verteld, dat dat zijn vrouw was en dat die twee een bed hadden van twee meter breed en twee nog heel jonge zonen Joost en Jasper. Jeroen bestond nog niet net zo min als onze Karin. Met z'n allen, ons latere onafscheidelijke groepje, waren wij de Adams en Eva's van de Ds Schoutenlaan, de eerste bewoners van het woonparadijs Umako.

Allemaal starters met carrière en gezinsvorming in hun vizier, wij zelf herstarters maar daarom niet minder betrokken bij het gebeuren om ons heen, van wie zijn onze burens en kunnen we daar wat mee?

Nou dat bleek al spoedig. De lotsverbondenheid in de nieuwe woonwijk bracht ons snel op één lijn. Het stadium van elkaar groeten en een paar woorden wisselen in het voorbijgaan duurde maar kort en wat een vriendschap voor het leven zou worden werd hier geboren tegelijk met al ieder's nakomelingen die in Willemstad het levenslicht aanschouwden.

En Geurt, als je hem kende mocht je hem echt en wie hem niet mocht kende hem slecht.

Als je voor een feest even een tweede zeilboot nodig had hoefde je hem maar aan te kijken en hij gaf je de Highway te leen met nog een rij feestvlaggetjes aan de mast erbij. Ook later toen velen hun weegs gingen c.q. uitzwermden over de aardbol bleef die verbondenheid bestaan. Ons aller Ineke, onvervangbaar als zij was en helaas niet langer bij ons, hield iedereen op de hoogte van het wel en wee van iedereen. Op het eerste glas in Willemstad met Geurt geheven volgden er nog talloze meer, ook elders, in Engeland (West Byfleet/Haslemere) en tot in Afrika (Dakar) toe. Dat het daar George was met wie je het glas nuttigde veranderde hem niet. Hij bleef zoals hij is, een beetje provocerend maar op en top een vriend. En steeds nam hij je mee naar de mooiste plekken, soms als een reisleider door de geschiedenis zoals op het slaveneiland Goree. Hadden we in die tijd kunnen beschikken over de vrije tijd en de mogelijkheden van nu dan hadden daar ongetwijfeld in Papoea Nieuw Guinea en in Ethiopië nog enkele glazen Pisang Ambon bij geturfd moeten worden maar die zijn later in "le Chatelard" wel ingehaald.

Met twee ethiopische dochters, Aster en Maaza en wereldwijd steeds op zoek naar nieuwe uitdagingen -zijn contacten in de rest van Afrika, zijn waterputten en viskwekerij in Portes en Valdaine- is Geurt een mens met diepe wortels. En die zijn verstrengeld in het bosrijke stuifzand van de zuidelijke Veluwe. Graag vertelt hij over zijn jeugd naast de timmerfabriek, over zijn reizen met zijn vader achter het IJzeren Gordijn om oostduitse koopjes te halen, over de Hupkezen, een familie om trots op te zijn, ieder voor de ander een rots in de branding.

Geen wonder, dat nostalgie om de hoek komt kijken als op een mooie voorjaarsdag met ons een excursieroute in de omgeving van Arnhem wordt uitgestippeld.

Aan Loenen kom je dan niet voorbij en zie hem hier staan op de stoep van wat ooit zijn ouderlijk huis was.

Geurt, laat 60+ je niet weerhouden om
te doen wat je nodig vindt,
te doen wat je prettig vindt,
te doen wat je niet laten kunt,
en de uitspraak van Marleen waar te maken, die zei: een mens verandert niet.

Hartelijk gelukgewenst door Harm, Marjolijn, Ellen en Karin

Jack & Kath Bolt, Port Melbourne, Australia

Joost and the rest,

Glad to hear from you and no doubt you are preparing a large volume that will contain some embarrassing moments. I recall some boozy gatherings, particularly at Christmas, in Chesterfield Street. Attached are a few snaps that may trigger the memory. Note that the photos were taken early in the lunch, as later it would have been difficult to focus the camera, if not the eye.

Also there is scene on your Dad's PNG CD, where Paul and I are returning or bringing, I don't recall which one, a Esky, essential for keeping the excess grog cold.

Yes Kath and I and Paul well recall the good times that was had by all, and in circumstances that were not too difficult to endure. It was good to have your Mother & Father here earlier this year and we enjoyed their company as well as sharing tales of our PNG times.

All three of us are well and I am enjoying my retirement and sharing my time with Kathleen. Paul is a lecturer in English as a Second language at RMIT in the city. Mainly teaching aspiring overseas students English so that they can qualify and pass entrance examinations to enter universities here in Australia. He is living in a nice flat in St Kilda about 15 minutes from us.

Hope you are all well and only sorry that we can't be with you on the day.

Regards Jack

Lieve Geurt,

Van harte gefeliciteerd met je 60ste verjaardag. Dit mooie, ronde getal kunnen we natuurlijk niet zomaar voorbij laten gaan. Ook ik wil graag een stukje schrijven in dit boek vol herinneringen en anekdotes.

Van de afgelopen 60 jaar was ik maar gedurende één tiende van de partij. Maar dat is voor mij toch al één vijfde van mijn leven. In deze periode hebben we elkaar leren kennen en hebben we veel leuke dingen ondernomen.

Ik weet nog goed toen we elkaar voor het eerst ontmoetten. Jeroen en ik hadden toen drie maanden een relatie en hij nam me mee naar het familie Dikker Hupkes weekend in Loenen. Alleen Jasper en Rebecca had ik eerder ontmoet. Dus daar stond ik ineens tussen voor mij heel veel nieuwe gezichten. Gelukkig vroeg je al snel of ik zin had om een ommetje te doen. Je liet me toen volgens mij het huis van je ouders zien en we kletsen wat. Het ijs was gebroken.

De volgende ontmoeting was in jullie huis in Willemstad. Ik maakte kennis met een aantal kenmerken die later vaker terug zouden komen. Ik was onder de indruk van de vele buitenlandse voorwerpen en verhalen over verre bestemmingen, ik schreef voor het eerst in het gastenboek en ik herinner me dat jullie kibbelden over een onbenulligheid (een halve kilo kip?). Dat was ik thuis niet gewend.

Daarna volgden vele bezoeken aan de Chatelard. Weet je nog die keer dat het zo regende? De weg was compleet ondergelopen. Maar jij had net je 4x4 en je liet je niet afschrikken door de wegafzetting. Volgens mij was je toen wel in je element. Van die eerste paar bezoeken heb ik ook leuke herinneringen aan het skiën in de buurt van Grenoble, de beklimming van de Trois Becks en een fikke stoken naast het huis.

In 2003 studeerde Jeroen af en kwamen jullie naar Maastricht voor zijn buluitreiking. Een jaar later gingen we samenwonen in Amsterdam. Je hebt ons toen enorm geholpen met verhuizen en klussen. De vloer ligt nog steeds als een huis. En geen half werk, alles tot in de puntjes afgewerkt. Laatst kwam ik in de kast nog je Mike zwembroek tegen. Drie voor vijf euro op de Albert Cuyp. Ook dat is Geurt ten voeten uit.

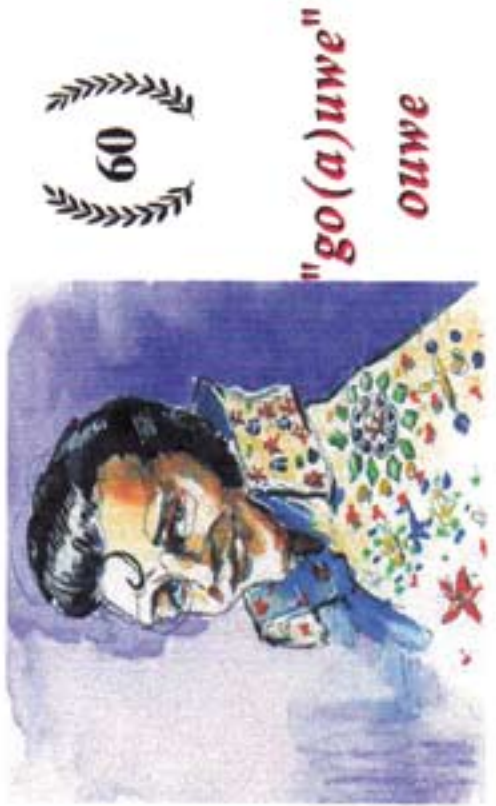
Opvallend was ook je activiteiten-enquête voor de eerste familieweek op de Chatelard. Deze voorbereiding leverde wel een heerlijke week met paardrijden, een concertbezoek en karten op. En natuurlijk mag ook ons rondje rennen over de berg in dit rijtje niet ontbreken. Ik hoop dat we dat nog vaak zullen doen.

Als ik terug denk aan deze herinneringen zijn er een aantal eigenschappen die jou in mijn ogen typeren. Ik waardeer je opgeruimde karakter, je ondernemingszin en je gewoon-doen mentaliteit. Hiermee pak je ieder jaar wel een ander project op, zowel op de Chatelard of waar ook ter wereld. En ook als wij er zijn ben je altijd overal voor in. Ik ben ook gesteld op je oprechtheid en gezelligheid. Dit alles maakt dat het altijd leuk is om je te zien en samen dingen te doen. Ik hoop dan ook dat we nog veel samen zullen beleven, uiteraard te beginnen met deze heerlijke week in Marokko.

Geurt, nogmaals van harte gefeliciteerd met je verjaardag. Alle geluk en gezondheid voor jou en Marleen.

Veel liefs, Mirjam

*mijn herinneringen aan jou zijn er velen...
 afgeleid als de tijd zo snel
 de jinger met de gouden haartjes
 "in" naar vele herinneren klankjes
 met allerlei groepen kwam je er wel*

*60 jaar nu... wat een leeftijd... tot klassen nog steeds wel bereid
 alleen misschien een tandje hoger? .. ach, de anderen schept ook z'n behagen
 Geert gedank de vele jaren welke je is voor er teruggevoerd mocht bevoor
 want dankbaar voor je vrouw en kinderen zij zijn het troek die je swagde geven?
 Maar wij zal het echt niet liggen....
 en al behoren ik dat tot de kaart "der knuwe "
 voor wij bent en blijft je "De Gola)lame Dame "
VAN HARTE GEFELICITEERD!*

*liefs,
 Ina*

Congratulations George, Have a very Happy Birthday.

We have just arrived in port at Marmaris and logged on to email so maybe we are too late.

Lots of memories and good times from Woodstock Priorswood Compton.

Great friends to have had as neighbours and visitors for those that dared "The Cockrel Run".

The storm or "Surrey Hurricane" brought the neighbourhood together and cemented a bond between our two families. Dark nights for 9 days of Power Cut with Fondue and meals cooked on the wood burning stove.

As a conscientious tenant gardening was a forced activity for the hyper active enthusiastic George. He would bring his motor mower over to put it over our garage pit for fan belt adjustments and replacements. Constantly battling with the Autumn windfall of seemingly endless quantities of leaves which finally drove him away from Priorswood. Too much gardening and joys of the Sceptic Tank.

We could not have wished for a better neighbour always cheerful and helpful with lots of enthusiastic advice.

We have fond memories of your 25th wedding Anniversary in Wilmstaadt. The Umbrella tour of the town and Chateau. Dripping wet stalls Mussels for the Celebration. The blessing of Sunshine for the Canal Cruise and the Town Tiny train. A sailing outing in Georges yacht was lively a good fun with only a modest down pour that did not dampen the Spirit.

So we are still sailing along the Med and are now just back from Lebanon , Cyprus and Eastern Turkey. Next year will see the start of our Med exit and hopefully a visit to France in a couple of years. Come and find us.

Trudi is still a Physio in London and has just returned from a month down under in Australia. Russell is now a Hot Air balloon Pilot and is just starting a job in New Zealand for their Summer season. Your Birthday flight will have to wait 6 months but could be arranged from Priorswood when he returns next May.

Thanks George for being a friend and being sensible enough to attract such a wonderful wife.

HAPPY BIRTHDAY, BUBBLES IN THE GLASS will raise a toast to you

Love Doug and Katy on Sailing yacht Casa Tu wintering in Marmaris Turkey. CHEERS

De broers zingen het "zonenlied" ter ere van Geurt's 60ste verjaardag

*"Arbeid en streven is heilzaam en groot,
Arbeid is leven, nietsdoen is dood"*

Een oud gezegde uit het geslacht Hupkes. En zeker van toepassing op Geurt. Van jongs af aan is hij hard bezig met van alles en nog wat. Niet noodzakelijkerwijs voor school. Er zijn vele andere dingen die ook belangrijk zijn.

Bestaat er nog geen sociëteit voor de HTS-vereniging? Dan richten we die toch gewoon op en rijden voor de grootvuil wagen uit om stoelen en banken op te halen voor de inrichting er van.

Ik zoek in "Oorspronkelijk Veluwezooms" na wat de toptien is van de meest uitgeoefende beroepen in het geslacht Hupkes.

De volgorde is als volgt:

- 1. Landbouwer – dat is Geurt nu in feite*
- 2. Horecaondernemer – dat is hij ook en hij vindt het volgens mij heerlijk*
- 3. Bakker – heeft hij Marleen voor*
- 4. Detailhandelaar – niet in de strikte zin van het woord, maar wanneer je het leest als handelaar/ scharrelaar dan wel. Denk bijvoorbeeld aan zijn verkoopactiviteiten op de plaatselijke vlooiënmarkten.*
- 5. Ingenieur – ja, zie de HTS. Niet dat hij nou zo technisch bezig was of wilde zijn, maar het blijft ook bij hem een achtergrond van waaruit je*

denkt en werkt en van waaruit de oplossingen tot stand komen wanneer er zich ergens een probleem voordoet.

6. *Houthandelaar – nou handelaar? Maar als je hem mee hebt gemaakt op zijn landgoed dan is duidelijk dat bomen en hout bij hem in het bloed zitten. Hij vindt het heerlijk om te hakken en te zagen, te rooien en opnieuw te planten. Het bos is van hem.*
7. *Predikant – dat laat hij over aan Henk. En een beetje aan mij. Theologisch gezien is het in zijn jeugd al mis gegaan. Geweigerd voor de belijdenis. Een godsdienstig twijfelachtig dubbelhuwelijk gesloten, waar zijn eigen oom aan weigerde mee te werken. Dan komt het niet meer goed. Dit blijft dus een puntje waar nog aan gewerkt moet worden. Om hem daarbij te helpen, vast een tekst uit de bijbel: "Beter is een handvol rust dan beide vuisten vol zwoegen en najagen van wind" (Prediker 4 vers 6)*
8. *Verpleegster – daar heeft hij zijn zus voor*
9. *Koopman – Een mooie oude term. En het klopt volledig. Je kunt er best een moderne term als "consultant" of zo op plakken, maar in feite is Geurt natuurlijk naar PNG, Ethiopië en Senegal gegaan als een ouderwetse koopman.*
10. *Ambtenaar – Nou nee. Nou even dan, als honorair consul in PNG.*

Conclusie is duidelijk: 't is en blijft een Hupkes.

Hans & Yvonne

*De Franse wijnboer
Geurt Dikker Hupkes
wordt toegezongen
door zijn kleinkinderen
ter ere van
zijn 80^e verjaardag*

Lieve Geurt,

Vanuit het koude, natte Nederland willen wij je van harte feliciteren met deze gedenkwaardige 60^e verjaardag. Een dag om even bij stil te staan.

Het was ongeveer 40 jaar geleden dat we elkaar voor het eerst ontmoetten. Jij nog jong en erg ambitieus. Prima, er lag een toekomst voor je open!

Nu 40 jaar later voel je je nog steeds jong en nog steeds ambitieus. Prima, maar is het niet beter nu een beetje gas terug te nemen en samen met Marleen te gaan genieten van de geneugten van het leven?

Geurt, door jou waren we makkelijker in de gelegenheid om een beetje van de wereld te zien. Een betere gids als jij konden we ons niet wensen. Wij hopen hier nog veel gebruik van te mogen maken.

Geurt, Marleen en kinderen, een hele gezellige verjaardag en geniet van deze vakantie met elkaar.

Frans en Anneke

Lieve pa, Geurt,

Nu je zestigste verjaardag een feit is, lijkt een kleine terugblik op z'n plaats. Aangezien ik alleen maar uit andere bronnen kan putten als het gaat om je eerste dertig jaar laat ik dit liever aan derden over. Wel kan ik oordelen over de laatste dertig jaar, dit doe ik dan ook met plezier.

Grofweg kunnen we drie periodes onderscheiden in de afgelopen dertig jaar: de jeugdige jaren van Jeroen, de internaatsjaren van Jeroen en de afgelopen tien jaar. Ik besef dat een dergelijke indeling wellicht voor jou niet natuurlijk aandoet, maar dat is een schrijversvrijheid die ik me permitteer.

De jeugdige jaren van Jeroen

De eerste herinnering die ik heb van jou is een beeld van jou aan het Monopoly-en aan de tafel in Hazelmere. Ik vermoed dat je er eerder ook was, alleen kan ik me dat nu niet meer herinneren. Een tweede helder beeld is toen jullie met ons gingen zitten om te vertellen dat we naar Papua Nieuw Guinea gingen verhuizen. Op pedagogisch verantwoordelijke wijze ging dit gepaard met ons eerste bribe: een postzegelalbum waar we postzegels van de nieuwe landen in konden sparen.

Van Papua Nieuw Guinea herinner ik me al veel meer: het guinea pig hok dat je gebouwd hebt, de ruzie die we hadden toen ik de zeilmast in het water liet vallen (een ruzie die zo uit de hand liep dat ik besloot alleen naar huis te lopen) en natuurlijk kerst in the yacht club waarbij Joost, Jasper en ik op podium verkondigden dat we geen kerstcadeautjes kregen en jij hierdoor voor alle mensen werd afgeschilderd als een krent (terwijl mam ondertussen als verrassing voor ons thuis de cadeautjes onder de boom had geplaatst en een feestje aldaar op ons wachtte).

Van de korte periode in Willemstad blijven met name de goodies die je meenam van werk (Lion-bars, Shell stickers om uit te delen op school en Technics Lego) en de speurtochten die jullie uitgezet hebben op de wallen in herinnering.

De kindertuinfeestjes bij ons in Compton waren legendarisch. Minder legendarisch waren je tennis- en schaaktalenten. Echter, ik heb wel met veel plezier regelmatig met je getennist in Goldaming en we hebben natuurlijk menig schaakpotje gespeeld. Fijne herinneringen heb ik ook aan het wandelen met de familie en Mulga om vervolgens een zakje chips in de pub te bemachtigen. Indruk op mij maakte ons bezoek aan Cry Freedom (gevolgd met Indiaans eten). Ook twee vakanties steken boven alles uit: bezoek aan de Lake District en zeilen met de jongens vanuit Willemstad (ja, ja, toen jij dronken een sloot in liep en dagen met pijn aan je been aan boord gezeten hebt om uiteindelijk in Zierikzee geopereerd te worden).

De internaatsjaren van Jeroen

In 1989 gingen jullie naar Ethiopië en ik naar internaat met als gevolg dat we elkaar met name tijdens de vakanties zagen en per telefoon contact hadden (alhoewel ook menig brief in deze jaren verzonden is).

Hoewel ik denk dat ik Addis een beetje eng vond waren verschillende activiteiten altijd leuk: bezoek aan je kantoor en de Shell club waar ik kon tennissen, praten met je union-‘vrienden’ en pittig vlees eten, tennissen & zwemmen bij het Hilton of de kebele en die enkele keer dat ik ben meegegaan naar de Hash. Natuurlijk waren er ook de bezoeken aan Langano, Dire Dawa, Harare en vakanties naar Egypte, Tanzania, Kenia en skivakantie naar Saalbach-Hinterglemm (per slaaptrein) met Joost en Jasper.

Toen kwam er een periode dat ik minder happy was met frequentie/intensiteit van contact dat we hadden (alhoewel de rondjes om de wallen dit iets mitigeerden). Per brief heb ik me destijds hierover uitgelaten en nog eens dit punt onderstreept door een vakantie naar Ethiopië te boycotten vlak voor vertrek (gelukkig kon ik bij Emilie en Ina logeren!). We hebben dit later uitgesproken. Een kentering voor mij kwam ook toen ik ging beseffen dat je zelf bezig was je leven te balanceren en als ik meer of anders contact wilde dat ik dit zelf ook gewoon moest afdwingen (of gewoon vragen). Komst van email en mobiele telefoon heeft sindsdien alle resterende afstand doen verdwijnen.

De afgelopen tien jaar

De bezoekjes aan Senegal waren altijd leuk: bezoek aan Paris-Dakar of een worstelwedstrijd of gewoon lekker eten aan het water. Nog leuker was het toen jullie in Londen gingen wonen, lekker dichtbij en lekker in het centrum. Zo schiet me ons relaxte bezoek aan Oxford te binnen.

Toen jullie in Frankrijk gingen nestelen werd weer een nieuwe periode in je leven ingeluid. Veel plezier beleefde ik aan het meezoeken naar een huis (ook al lag één potentieel huis in een moeras op een paar kilometer afstand van een kerncentrale) en natuurlijk de vele vakanties in Frankrijk die volgden en hopelijk nog lang zullen volgen, met veel wandelen, lekker eten en gewoon kletsen.

En kletsen dat heb je wel geleerd. Ik weet niet of je het jarenlang hebt zitten onderdrukken of dat het je op de berg gewoon aan is komen waaien. In ieder geval bevalt me dat wel, of ik nu van de zomer een beetje afgestompt met je aan het wandelen ben of als ik op donderdagavond vanuit Maastricht in de auto weer terugreed naar Amsterdam.

Tot slot

De afgelopen dertig jaar laten een ontwikkeling zien in onze relatie die met name verband houdt met de veranderingen in jouw tijdsbesteding en mijn pad naar volwassenheid. Echter, wat constant is gebleven is het feit dat ik zielsblij ben met jou als vader. Ik vind het altijd fijn om je te zien, gewoon te bellen of bij jullie thuis te zijn. Ik ben ook trots op je, voor alle activiteiten die je hebt ontplooit en nog aan het ontplooiën bent en de wijze waarop je in het leven staat: eerlijk, open, zonder terughoudendheid maar met verantwoordelijkheidsgevoel. Maar goed, denk niet dat je er bent. Voor mij is dit pas een mid-term beoordeling, eindevaluatie vindt plaats in 2036.

GORGEOUS GEORGE APPROACHING SIXTY

1991 to 1992 Addis Ababa

Wasn't he lovely – even when picking his nose!

So Guert is about to turn 60! My first reaction when I heard this was disbelief, because I thought he was older than me already! For someone so vain it must come as a shock. Yet the years have been kind to him perhaps because of his habit of napping at lunch time and going to bed early – even in the middle of a dinner party. One used to come across him in the strangest of places, eyes closed and dead to the world while grabbing a 30 minute escape from the hassle of running Shell Ethiopia. Little did I think in 1990 when I coined the name “Gorgeous George” for our then Hash Master in Addis Ababa that the name would stick and even less did I think that I would in October 2006

For Zoë and I, George and Marleen will forever be associated with Ethiopia even though we have met up and had good times in UK, Senegal, Netherlands and France. Thinking of George and Marleen conjures up many fond memories for us because we have shared the sort of experiences one can never forget - at least not until Alzheimer's intervenes; not least of these being how our lives were all enriched by two little Ethiopian girls, Maaza and Aster, who joined the brood of kids George and Marleen had already raised to the verge of adulthood. Overall of course, George is inextricably linked in our memories with the Addis Ababa Hash House Harriers and the Addis Ababa Morris dancing side, both of which entailed making fools of ourselves in public. Insane I know, but these were the highlights of our week in Ethiopia. George was key also to our very survival for he kept us, and the Hash, supplied with cases of beer (how could there be a Hash without beer?) when even a few bottles were a luxury and he was one of the lucky few who had a quota.

Memories abound – too many to recount: an early morning safari from the Shell house at Lake Langano to visit the ethereal springs on the shores of Lake Shalla with gabi-shrouded figures barely glimpsed as they drove donkeys through the mist, re-enacting a scene that could have occurred millennia before; the hippopotamus grunting its way along the shore one night at Lake Langano; the stormy pitch black night we defied a suddenly-imposed 6 pm curfew in Addis Ababa in the dying days of the Derg regime in 1991 to drive a bunch of beautiful, wide-eyed kids to the airport on the start of their new lives (Zoë wanted to keep them all!); the wonderful music in Asmari beits and the frantic drive home before curfew; sailing George's yacht from Willemstad into the teeth of a howling gale, even George was scared but of course he would not admit it!

A good friend then and a good friend now, we look forward to many evenings drinking wine and laughing together over these memories and new ones still to be made.

Happy birthday George and may there be many more to come.

Peter and Zoë Roeder

Headley Down, UK
and
Rome, Italy

November 2006

Ik kan niet geloven dat mijn broertje al zestig jaar wordt

Want dat zou betekenen dat ikzelf al 58 ben, en dat klinkt toch al verrekte oud. Maar ik moet toegeven dat het wel de feiten zijn. Hans al 62, Wim nog maar 52, Emilie 63 en Evert en Joke nog weer héél veel meer ouder.

Zo zie je – nog steeds relateer ik de leeftijd van een broertje aan die van mezelf en aan de anderen in het voormalige gezin waar wij alle zeven uit komen. En nog steeds noem ik mijn broers broertjes, tot verwarring van mijn omgeving¹.

Geurt was in mijn jeugd altijd mijn meest nabije broer. Wij scheelden maar anderhalf jaar en trokken in onze kindertijd veel samen op, in mijn herinnering meestal met een hele club, waar vaak ook Hans en soms ook nog Emilie (Mimie) deel van uitmaakten. Sommige zaken, zoals gymnastiek in Eerbeek, tennisles op het tegelbaantje achter de Schansenberg, ponyrijles in Wenum Wiesel en dansles met de dochters van de dokter deden we met zijn beiden. En dan was Geurt natuurlijk ontegenzeggelijk mijn oudere broer, die allemaal net even beter wist en kon. Soms vond ik dat maar niks en zorgde ik dat ik tóch ergens in uitblonk, maar vaak was het ook wel makkelijk. Ik vond het bijvoorbeeld prima dat hij steeds dat rotstuk van Apeldoorn naar Wenum Wiesel fietste en ik lekker achterop kon zitten. Van die ponyrijles hebben we overigens veel plezier gehad, want daarna gingen we regelmatig uit rijden met de twee pony's die in een weijtje achter de fabriek stonden: de Shetlander Peter en de IJslander Donar. Het sprak vanzelf dat Geurt op de grootste pony

¹ Toen ik laatst in een groot gezelschap in Den Haag broertje Hans had voorgesteld, kwamen later op de dag allerlei mensen naar mij toe die mij verbaasd vertelden dat hij er echt ouder uitzag dan ik. Ze waren opgelucht te horen dat hun observatie overeenkwam met de werkelijkheid. “Maar je stelde hem voor als broertje”, zeiden ze. “Zo introduceert hij mij ook altijd”, sprak ik gevat.

(Donar) mocht en ik op de kleinste. Ik geloof niet dat ooit erg heb gevonden, want Peter was veel mooier, slimmer en feller. Donar was een paar jaar eerder geïmporteerd uit IJsland en dat beest dacht dat-ie nog in het wild liep; reageerde nauwelijks op het bit en aansporingen, maar ging gewoon zijn eigen gang. In de winter had Donar een dikke wintervacht en had de zweep helemaal geen enkel effect meer op hem. Geurt schakelde dan ook al snel over op een solex en vervolgens een Puch – daar kwam je verder mee en er konden meisjes achterop. (Nee, meer vertel ik er niet over.)

Als ik het foto-album met de spaarzame foto's uit mijn jeugd jaren doorblader, valt het op dat wij bijna steeds samen op de foto staan. Zo gaat dat in een groot gezin – je wordt voor een flink deel niet als individu opgevoed, maar als club. We hebben ook dikwijls dezelfde kleren aan; onze moeder vond het praktisch om voor de twee of drie jongens die onderling maar een paar jaar scheelden (al is voor een kind 1 of 2 jaar heel lang) dezelfde kleren² in verschillende maten te kopen. Paste het de een niet meer, dan kon in ieder geval de ander er nog tijdens plezier van hebben!

Sommige foto's uit zo'n album zie je soms met nieuwe ogen. Zie bijgaande foto. Ten eerste zie je in beeld heel duidelijk wat ik al beschreef: de kinderen van het gezin Dikker Hupkes bestond in onze kindertijd lang uit vier of vijf personen. Joke en Evert waren natuurlijk wel ergens, maar ze hielden zich – terecht – niet op met die kleintjes. Emilie hield wel van klooiën en donderjagen en had bovendien soms – al dan niet gewild – een zorgtaak voor Wimpie. Geurt en ik hebben hetzelfde jackje aan. Geurt poseert bewust, dat zie je ook op veel andere foto's. Waarschijnlijk heeft zelfs voor de gelegenheid zijn kousen opgetrokken en zijn haar netjes gedaan. Wat heeft hij in zijn rechterhand? En let op de charmante glimlach. Die jongen zal het nog ver brengen! We staan hier voor de Porta Nigra in Trier – een van onze eerste vakanties met caravan en tent in het buitenland. Ik vermoed dat het 1957 was. Ik was tijdens die vakantie jarig en werd dat jaar dus 9; ik kreeg voor mijn verjaardag van mijn ouders een servetring; daar heb ik nog jaren plezier van gehad ;-).

Na Loenen zijn we uiteindelijk heel verschillende levens gaan leiden. Maar ik ben in de Geurt van later jaren altijd de Geurt van mijn jeugd blijven herkennen. Zijn gastvrijheid, en die van Marleen niet te vergeten, hebben er mede zorg voor gedragen dat de band van onze jeugd niet verloren is gegaan.

Henk

² Kledingdrama toen Geurt net op het Lyceum zat. Ma had voor hem een manchester broek gekocht – lekker sterk, maar door zijn degelijkheid met een volstrekt verkeerde uitstraling voor een toekomstige HBS'er. Geurt was koppig en kreeg zijn zin – de broek werd (bij Krijemborg als ik me goed herinner) geruid voor een keurige grijze broek met omslag, waar nu geen VMBO'er in gezien wil worden.

Aster Dikker Hupkes, Den Haag, Nederland

Dear Geurt,

17 years since you have taken me as a daughter and you are still full of surprises. I most enjoyed walking the mountains in Ethiopia, and France, swimming in the lakes and Atlantic Ocean. Getting lost through the climbs that we did together were also great adventures. Here are a few more wonderful memories of you:

Ethiopia: Shell Christmas party for Shell children. Organizing HASH while playing the music really hard and driving full speed down the hill where we all had butterflies in our stomach.

Senegal: The first time I saw you get a shock was in Sali when a wasp surprised you. It wasn't funny. But I think I had a good laugh anyway ☺ since it was the first time I saw you get shocked there was a bit of humour in it. The famous Easter where I ended up crying because I lied to you about where I was staying over for the night.

Looking back, I may have been difficult but oh well you have reached 60 well and healthy. ☺ I wish you many more years to come and that you achieve most of what you desire. I am grateful for the opportunities you have given me and hopefully to keep good contact with you in the coming years. Nog veel liefs in de komend jaren!!!!

Kusjes,
Aster

Frans & Sascha Wolkenfelt, Westervoort, Nederland

Beste Geurt,

**Van harte gefeliciteerd
met je 60e verjaardag !!!**

**Nog heel veel
gezonde & gelukkige
jaren maar voor nu een
hele fijne verjaardag
toegewenst !!!**

Sascha & Frans

Hay George,

You look like 30 something, but when I learned that you're getting 60 years old only now, an eternity after your Shell retirement, I was really amazed, flabbergasted. You must have retired at 30 something then...?! When you looked like an ado....

Anyway, we want to congratulate you and Marleen heartily with this milestone; I'm sure that you celebrate it appropriately with your not so little family in Marrakech! Ethiopia is the common thread, as with so many of your friends, And for our kids it's your place in France, which we much enjoyed a year ago. By the way, now they're one year older, and already not so easy anymore... But still adorable.

Take care and see you soon again, here or there, many greetings from Ursula, Edna, Aldriana, Luz and Theo.

Lieve Geurt,

Nou kan ik natuurlijk heel cliché beginnen met dat ik je nog niet zolang ken: te weten 5,67% van je leven... Ik kan ook herinneringen ophalen: kanoe varen in Frankrijk, in de tuin in Hattem zitten met Maaza en Joost en een biertje, in de Landrover een ritje maken, gezellig (uit-)eten, enz...

Ik kan ook een karakterschets maken, vertellen welke eigenschappen je bezit, en welke je misschien graag zou bezitten, of liever zou missen ;-). Toch denk ik dat jij dat veel beter kan, jij kent je zelf immers al 21.914 dagen, ik daar en tegen maar ongeveer 1244. Bovendien denk ik dat een groot deel van de schrijvers zich daar wel aan zal wagen. Ik durf ook te wedden dat er dan woorden als: "eerlijk", "open", "zonder terughoudendheid maar met verantwoordelijkheidsgevoel", "gastvrij", "vreemde vogel", "roll model", "motto: het grootste resultaat met zo weinig mogelijk inspanning", "ambiteus", "what you see is what you get", "onverstoorbaar", "onvermoeibaar", "niet zeuren maar doen", "kwajongens", "competitief", "doelbewust", "humor", enz. zullen vallen. (altijd weer de sport uit welk stukje ik wat heb gehaald..)

In plaats daarvan wil ik je graag schrijven over de toekomst! Een "zodat"-lijstje in willekeurige volgorde en zeker niet compleet.

Ik hoop dat je nog veel jaren bij de 60 mijlpaal mag optellen:

- Zodat Marleen nog lang van je kan genieten...
- Zodat je nog vaak in de Landrover kan rijden
- Zodat je nog veel kwajongens streken kan uithalen
- Zodat je je consultancy in Ethiopië verder kan ontwikkelen
- Zodat je de tuin in Frankrijk verder kan aanleggen & verbeteren
- Zodat we nog vaak van je humor kunnen genieten
- Zodat we nog veel van je doorzettingsvermogen & niet dralen maar doen mentaliteit kunnen zien
- Zodat je nog veel reizen kan maken
- Zodat je nog veel dutjes kan doen
- Zodat je nog veel tomaten met basilicum salades kan eten
- Zodat je nog lekker kunt zwemmen in het zwembad
- Zodat we nog vaak bij jullie langs kunnen komen in Frankrijk
- Zodat we nog veel mooie "life-events" met je mee mogen maken!

Lieve Geurt, ik vind het echt heel leuk dat ik je heb leren kennen. Ik hoop dat we nog veel leuke dingen gaan meemaken in de toekomst en dat ons contact alleen maar beter zal worden.

Heel veel liefs,
Myrna

Lieve Geurt

Denkend over de goede oude tijd voor dit stukje, realiseer ik me dat ik je aanvankelijk een beetje een vreemde vogel vond. Met vreemde vogel bedoel ik dat jij je in andere kringen bewoog dan ik toen ik je leerde kennen, dat jij een andere toekomst voor je zag (en daar hard aan werkte) dan ik, dat je andere interesses had en andere idealen. Maar het leuke van familie is nu net dat je dan toch met elkaar in aanraking komt, elkaar leert kennen en waarderen. Familie is een verrijking! Ondanks onze verschillen konden we het wel meteen met elkaar vinden, per slot was jij Henks dichtstbijzijnde broertje met wie je veel gedeeld had.

Ik leerde je kennen toen je net getrouwd was, de bruiloft heb ik dus gemist. Maar daarna heb ik veel meegemaakt: de geboortes van je zonen, je huis in St Michielsgestel en Willemstad, je afstuderen. Bloedworst, beukenbehang, bruin en oranje. Daarna gingen we je opzoeken in Engeland, daar vond ik het fantastisch. Je maakte ook altijd wat van zo'n bezoekje, en ging met ons roeien en naar de pub, maar liet ons ook lekker wandelen met ons tweeën.

Kinderen lagen toen nog buiten mijn blikveld, maar ik vond die van jullie wel erg leuk.

Jullie gingen daarna erg ver weg, naar andere werelddelen. Voor ons was het niet mogelijk een bezoek toen te combineren met onze eigen kinderen en werk. Je had het in die tijd wel eens over "gecalculeerde risico's" en aan die notie denk ik nog vaak. Ik heb dat begrip helemaal overgenomen als het gaat over fietsen 's nachts in je eentje en kinderen hun gang laten gaan. Nu zitten jullie in Frankrijk. Ook daar ben je gastvrij. Het is dat wij wat aan Nederland gebakken zitten (en aan Engeland), anders zou ik graag vaker willen komen. Het is daar heerlijk en reuze gezellig om bij jullie te zijn. Ook in Frankrijk de combinatie van gezelligheid bieden en ons vrij laten.

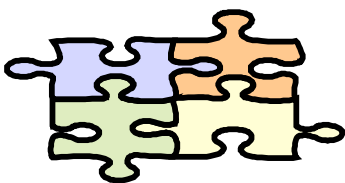
Zestig jaar, tja, een mooie leeftijd. Komt steeds dichterbij. Geniet er van en blijf lekker actief in Afrika en op je landgoed. Tot ziens!

Laura

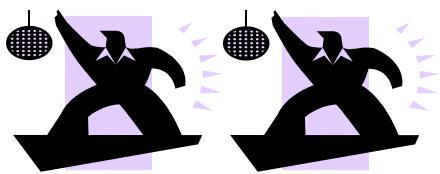
Er was ooit een Veluws huis waar 60 jaar geleden de wieg stond van een telg uit het geslacht Dikker Hupkes. Hij groeide op tussen de bomen en leerde de sprookjes over kabouters, elfjes, trollen en andere aardse en bovenaardse wezens. Daarnaast moest hij zich als nieuwe telg in het gezin weren tegen de grote broers. Iets van handen-, voeten- of ellebogenwerk kon wel eens goed van pas komen. Sociaal gezien bood het gezin ook een leerschool. Het hield hem alert en in beweging.

Hij bleef in de jonge jaren puzzelen hoe het vege lijf te redden tussen al het onraad dat op de loer lag. De buitenkant bleef echter koel en vastberaden. Een echte Dikker Hupkes! De som van al deze ervaringen nestelden zich in het wezen van deze jongeling. Het werd de bagage voor de toekomst.

Als beste jongetje uit de klas leek hem alles aan te waaien. Het grootste resultaat met zo weinig mogelijk inspanning werd zijn motto. Glansrijk, met wat flair en misschien een wolkje hier en daar – zij het zonder regen – slaagde hij voor alles. Laat de boer maar dorsen!

Van disco kon hij in de puberjaren geen genoeg te krijgen. Tot hoge leeftijd trok de house-music hem aan. Swingend gaat hij nog door leven. Is het niet achter het stuur dan is het wel op de motormaaier of velt hij ritmisch met motorzaag wat bomen, om 's avonds aan het haardvuur bij te komen

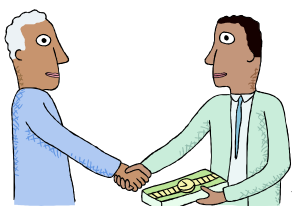
Inmiddels start de carrière en wordt er nog gestudeerd. Zelfs een vrouw is uitgezocht en een familieportretje als resultaat van de familieplanning siert het behang.

De vleugels worden uitgeslagen, de wereld wordt ontdekt. De warmte van inheemse landen bleef door de jaren trekken. Ver weg van de moederborst regelde en organiseerde hij alles opdat er maar olie uit de grond bleef komen.

Het gezin werd verder uitgebreid met twee meisjes. Samen met de boys werd het geluk en welzijn gedeeld. Er leek geen einde aan te komen. Met de jeugdbagage nog in zijn rugzak, wist hij de hoogste bergen te beklimmen, ging hij door diepe dalen, maar de haan kraaide telkens weer Victorie.

En toen, ja en toen kwam er eindelijk rust. Hij was gevierd en moest de staffel overdragen. Het pré pensioen was onvermijdelijk. De warmte werd in Frankrijk gezocht evenals de ruimte die hij ver buiten de Nederlandse landsgrenzen gewend was.

Maar toch kroop het bloed waar het niet gaan kon. Als zomerhuis verhuurder, grasmaaiders, bouwer en reparateur, echtgenoot, vader, vriend, wandelaar en debater kon hij toch zijn draai niet vinden. Er was nog tijd en ambitie iets nieuws te starten. Consultant. Na 60 jaar zit er dus nog steeds beweging in Geurt of is het woord bewegelijk meer van toepassing. Oké, zolang het hart nog naar je luistert, wensen we jou met Marleen en kinderen nog een lang en gezond leven.

Akke+Robert

Maaza Dikker Hupkes, Utrecht, Nederland

Dear Dad,

Of the 17 years you have adopted me, I've grown and loved you as my father. In many different ways I see you as my roll model and am proud to call you 'Dad'. There are so many memories: taking trips to Langano and Saly, Hashing on Saturday afternoons, sailing with the Highway, building many things such as your sauna, the talks in the car when you picked me up or dropped me off in France, and not to mention a month in Ethiopia. These are all moments that I value you as a person who has seen and done a lot in his life. I have learned and still am learning a lot from you. As you are turning sixty, it is a good opportunity to take a moment and reminisce what you have achieved in the last sixty years. An achievement to be proud of. Here below you will find highlights of some of these moments. Love, Maaza

A click in the finger meant you wanted more beers: till I got older and wiser and started to count how many beers you've had.

ADOPTION ULTIMATIUM:

'I only want beautiful faces at breakfast table'

GEORGIOUS GEORGE

MET PAPPA OP STAP VOOR EEN MAAND

DANCING SYLE

KLUSSEN

Eerste ontmoeting met Geurt

Mijn eerste ontmoeting met Geurt is op het moment dat ik dit schrijf (half nov. 2006), 21 jaar geleden.

Willem en ik kenden elkaar ca. 2 maanden, toen hij me vroeg of ik met hem een langweekend mee ging naar Engeland om o.a. zijn broer en schoonzus te bezoeken. Omdat we elkaar nog maar kort kenden had ik in eerste instantie wel m'n bedenkingen om al zo snel op "familiebezoek" te gaan, moest me er van Willem niet al te druk over maken, we zouden er 1 of 2 nachtjes slapen en vervolgens shoppen in Londen, dat kon ik natuurlijk niet weigeren!

Er wachtte mij nog een verrassing, de reis zou niet rechtstreeks gaan maar via Duitsland! Logisch! Gewoon een paar uurtjes eerder vertrekken en dan kwam alles best in orde volgens Willem, als je de snelweg voor je alleen hebt zou dat ook wel in een dag gelukt zijn.

Na een overnachting in Calais de overtocht naar Engeland, op de boot voelde ik me net een Amerikaan die Europa in 3 dagen doet, vermoeid maar vol goede moed de reis voortgezet. Onderweg de nodige informatie van Willem over de familie in Engeland gekregen, hadden we tenslotte ook genoeg tijd voor!

Het enige wat me is bijgebleven is het "GASTENBOEK", Geurt zou aandringen, nee eisen dat er in geschreven zou worden zei Willem. Ik zou wel zien. En ik heb het gezien! We waren bewijs van spreken nog niet binnen of Geurt had het al over het gastenboek.

Veel van de eerste avond kan ik mij niet meer herinneren aangezien ik bekaf was en het liefst in bed gekropen was, maar de eerste keer bij iemand thuis en dan ook nog familie zeg je niet direct: "het was leuk jullie te ontmoeten, welterusten". Veel bijgedragen aan de conversatie van die avond zal ik dan ook wel niet, kan me althans niets zinnigs herinneren.

Toch vond ik het een leuk weekend, na wat uitgerust te zijn.

Geurt was de eerste van Willem's broers waar ik kennis mee maakte als de "nieuwe vriendin van", hij dacht dat ik geen "blijvertje" zou zijn, gelukkig vergist een Hupkes zich ook wel eens! Geen blijvertje maar in het gastenboek schrijven moest ik wel!

Heidy

Lieve Geurt,

Ook al ken ik je dan nog maar (relatief) kort, toch heb ik al wel een goed idee wie je bent en waar je voor staat. “What you see is what you get” is volgens mij volledig op jou van toepassing.

Het beste heb ik je leren kennen tijdens de vakantie weekjes in Frankrijk (gedurende de zomer, maar ook vorig jaar met de kerst). Een paar eigenschappen die me vooral opvallen zijn: onverstoortbaar- & onvermoeibaarheid, niet zeuren maar doen, kwajongens kwaad uithalen, competitie aangaan, een doel voor ogen hebben en ervoor gaan, maar ook veel lol hebben. Ik zal dit even onderbouwen met een aantal anekdotes van de afgelopen jaren.

In mijn eerste vakantieweek bij jullie in Frankrijk was het je bijvoorbeeld gelukt om op het erepodium te komen door als derde te eindigen in de kart-wedstrijd. Vol passie en competitieve energie zorg je toch weer dat je jouw kinderen (en aanhang) weer een “lesje” kan leren.

Daarnaast klim je elke keer weer vol vreugde op een paard voor de jaarlijkse ritjes door de Franse hooglanden met de meiden. Je kan het overigens elke keer niet laten om ons te vertellen hoe je het beste met een paard kan omgaan - trouwens volgens mij geeft onze

gastvrouw jou altijd het makkelijkste paard om gezichtsverlies te voorkomen ;-))

Ook waren we vorig jaar blij verrast toen jij niet één gedichtje, maar wel vier had gemaakt voor “SinteKerst”. Maar hier zat uiteraard een addertje onder het gras, want het refrein was letterlijk hetzelfde in elk gedicht! Dit was wellicht gebaseerd op jouw alom bekende levensvisie: de 20-80 regel. Ook verklaart dit waar Jasper zijn kwajongens streken vandaan heeft gekregen.

Aan de andere kant heb ik je ook leren kennen gedurende jouw bezoeken aan Londen. Tijdens welke we met zijn drieën vaak een pintje in de kroeg doen, of zoals de laatste keer thuis lekker eten maken met een glaasje wijn erbij. De gesprekken over veelal business maar soms ook privé zijn altijd gemakkelijk en gezellig!

Tot slot, vind ik nog het allerleukste aan je de dikke knuffel die ik af en toe van je krijg als we elkaar weer zien of gedag zeggen! Hopelijk zullen Jasper en ik nog lang samen zijn, want ik kan me geen betere “schoonouders” wensen.

Liefs Marrit

The Story Of George 'The Pirate', And 007.

As we all know, George is a generous man. He pays his way, has always looked after his family, takes Marleen on holiidays to Australia, New Zealand etc. and would always put his hand in his pocket when it is his round in a bar. He does however, draw the line when it comes to buying C.D.s. I once heard a compilation C.D. of many artists which included two numbers by 'Ismael Lo'. They were brilliant and I wanted to find an Ismael Lo C.D. which included them. George said that he had the only two Ismael Lo C.D.s and that they were not on them. I persisted and surfed the net until I eventually found the C.D. 'Jammu Africa' which included both numbers. The whole C.D. was infinitely better than the two that George had, so I told him about it the next time that he and Marleen were around at my house for a drink. 'Can I borrow it.' George said. 'Tell you what George' I said ' I can play it for you now, and you can see if you like it.' 'No' he said 'I want to borrow it so I can copy it.' 'I know George' I said 'That is why you can't borrow it. I will play it for you and if you like it you can buy it.' The subject was dropped.

It so happened that a few days later I was going to the U.K. for two days and George was going to feed my dogs for me while I was away. 'What's the betting' I thought 'that George will take the C.D. while I am away and copy it.' - What was to be done to thwart George's cunning attempt at C.D. piracy? Of course, I could, and did, hide the C.D. But I wanted to catch him at it. 'I know' I thought, 'I will call on the resourses of secret agent 007.'

We all know the 'Bond' films well and we will all remember [all of us of a certain age that is] the scene from 'Dr. No.' when 007 was leaving his hotel room and wanted to know if anyone went in while he was away. I, therefore, like the famous secret agent, pulled a hair from my head [not that I have many to spare] licked it and spread it across the top of my C.D.s. To be doubly sure I placed another one across the door of the room in which I keep my C.D.s.

On my return from the U.K. I checked, and sure enough both hairs had been disturbed ! George's devious strategum to obtain his pirate copy of 'Jammu Africa' had been foiled. On confronting George with the evidence he broke down and confessed.

The moral of the story George, is that if you want free C.D.s you have to be a lot smarter than 'Secret Agent 007.'

Guy.

Regards,
Guy Eills.

Geurt de “snitch”

Toen ik op de lagere school zat in Loenen, dit moet in klas 1, 2 of 3 geweest zijn want daarna gingen we naar Apeldoorn, was ik op een dag aan het spijbelen. Dan ging ik naar de plaatselijke garage “den IJzeren Berg” van de familie van Oorspronk. Mijn grote broer kwam langs, zag me, sleurde me mee naar huis en kreeg ik op m'n flikker. Letterlijk een pak op mijn broek van onze moeder!

Geurt de service monteur

Jaren later in de HTS tijd van Geurt deed hij wat service werkzaamheden voor Beeloe en Holwijn, deurtjes van keukens recht hangen e.d. Op een van die dagen mocht ik mee en kreeg ik als dank een uitsmijter met drie eieren!

Of hij het daarmee goed gemaakt heeft weet ik niet meer, maar het was een start. De rest kan nog volgen... (voor z'n 70^e verjaardag).

Willem

Beste Geurt, lieve papa,

Enige tijd geleden hebben we ‘wat’ vrienden en familie gevraagd of zij een bijdrage wilden leveren aan een bundel die we je voor je zestigste verjaardag gaan overhandigen. Zoals uit alle bladzijdes tot aan deze mag blijken: daar is veel respons op gekomen.

Er zijn ongelooflijk veel bijdragen gekomen en dat is volgens mij niet voor niets. De schijnbare achteloosheid waarmee jij met bekenden en onbekenden een gesprek kan voeren verbaast me nog tot de dag van vandaag. Ik weet nog dat ik in Den Haag woonde en jij langskwam bij mij en dus in het studentenhuus. Die avond heeft iedereen die daar woonde eerst een persoonlijkheidstest gedaan die jij had meegenomen van een managementtraining die je net gevolgd had. Vervolgens zijn we – grotendeels op jouw kosten – naar de kroeg gegaan. Iedereen had het er nog weken over hoe gezellig het was die avond.

Ik herinner me ook dat we op vakantie waren in Tanzania. We waren halverwege een safari *in the middle of nowhere* langs de weg gestopt en zoals overal in Afrika kwamen ook daar de kinderen ‘uit het niets’ tevoorschijn. Geheel *in character* greep jij de gelegenheid aan om een praatje te maken. Jouw ‘hello’ werd gevolgd door een schaapachtig lachje van het afrikaans jongetje. ‘Do you speak English?’ was jouw opening. ‘Yes!’ antwoorde het jongetje. ‘Ah... do you learn English at school?’ vervolgde je. ‘Yes...’ wist die jongen te vertellen. ‘O! You speak very good English!’ was je conclusie. ‘Yes’ glimlachte de jongen terug. Op dat moment werd een teken gegeven dat we verder gingen rijden. Terug in de auto merkte je heel droog op: ‘Wat een aardige jongen. En goed Engels dat hij kan!’. Jasper, Jeroen en ik bescheurden ons van het lachen.

Wat ik met dit verhaal wil illustreren is dat je over de hele wereld je Nederlandse houding hebt meegenomen. Eerlijk, open, *to the point*, aanpakkersmentaliteit en natuurlijk een bepaalde handelsgeest die je deed besluiten ‘overzees’ je geluk te beproeven. Dit heeft jouw leven een hele bijzondere invulling gegeven. Maar daarnaast is het bepalend geweest voor Marleen en je kinderen en dus ook voor mij. Het gekke is dat ik me geen enkele voorstelling kan maken van hoe het zou zijn geweest om in Nederland op te groeien. Zo kan ik me ook niet indenken dat ik niet al die bijzondere dingen, plekken en mensen gezien zou hebben die we samen gezien hebben. Ik ben heel blij dat ik zo’n bijzondere vader heb die door zijn keuzes ook mijn leven heeft verrijkt.

Nu je zestig wordt gaat je pensioen in... schijnt. Ik denk wel eens dat je inmiddels aan je vierde jeugd begint want die geraniums achter het raam zien jou voorlopig niet. Ik vind het heel mooi om te zien hoe je blijft genieten van alles wat het leven kan bieden. Voorbeelden te over: met tomeloze energie en onverstoorbare drang reizen naar oude en nieuwe plekken, je consultancy uitbreiden en het huis in Frankrijk nog mooier te maken. Ik kan wel zeggen ‘geniet ervan’ maar waarom zou ik? Dat doe je toch wel!

Veel liefs,

Joost

From: "j dikker hupkes" <jdikkerhupkes@gmail.com>
Subject: **Geurt 60**
Date: 22 oktober 2006 22:37:41 GMT+01:00
To: "Vrienden en familie van Geurt"

Beste ...,

Zoals je wellicht weet, wordt Geurt (onze vader) op 7 december 60. We zullen dit met hem vieren in Marrakech. Voor deze gelegenheid zouden wij hem graag een boek aanbieden gevuld met bijdrages van goede vrienden en familie. Derhalve, willen wij vragen of jij aan dit boek wil bijdragen.

Wat je wil bijdragen is geheel aan jou. Het zou een foto kunnen zijn of een specifieke herinnering van of met Geurt; laat je fantasie de vrije loop.

Zie je wellicht gelegenheid je bijdrage vóór 12 november naar ons op te sturen? Alle bijdrages kunnen per email of gewone post verzonden worden (zie hieronder voor adressen). Voor alle vragen kun je gerust contact opnemen met Jeroen per email, post (zie hieronder) of telefoon (+31 650274600).

We danken je bij voorbaat voor je bijdrage.

Met vriendelijke groet,
Joost, Jasper, Jeroen, Aster and Maaza Dikker Hupkes

Email: jdikkerhupkes@gmail.com
Postadres: Jeroen Dikker Hupkes
Afroditekade 200
1076 DZ Amsterdam
The Netherlands

P.S. We zouden graag dit cadeau voor Geurt geheim te houden tot 7 december
P.P.S. We zullen je een elektronische versie van het boek sturen